

تعیین گونه های ایمریا جدا شده از جوجه های گوشتی استان مازندران

پروانه نفیسی فرد^{۱*}، غلامرضا رزمی^۲، غلامعلی کلیدری^۳، آرش رضانیپور شاهی^۴

۱. دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

۲. استاد بخش پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

۳. دانشیار بخش علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

۴. رزیدنت تخصصی بهداشت و بیماری های پرندگان، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سراسری شهرکرد

Parvan_nfs@gmail.com

مقدمه: کوکسیدیوز از بیماری های شایع صنعت پرورش طیور می باشد که توسط تک یاخته جنس ایمریا ایجاد می شود واکثراً به شکل اسهال رخ می دهد. آلودگی شدید ناشی از کوکسیدی ها باعث ایجاد تظاهرات بالینی شده که به آن، کوکسیدیوز می گویند ولی آلودگی مختصری که منجر به ظهور علائم بالینی غیرقابل ملاحظه ای نشده را کوکسیدیاز می نامند. روش کار: با مراجعه به گله های مرغ گوشتی استان مازندران و اخذ اطلاعات در خصوص وضعیت سابقه بیماری، مقداری از بستر را جمع آوری کرده پس از مخلوط کردن مقدار ۹ گرم از آن را در ظرف نمونه ریخته و ۱۲۶ میلی لیتر آب به آن اضافه کرده و یک شب آن را در آزمایشگاه می گذاریم. روز بعد شیشه محتوی بستر را تکان داده و آنگاه از صافی عبور داده و مقدار ۱۵ میلی لیتر از محلول صاف شده را با سرعت ۱۵۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ نموده، آن گاه مایع رویی را خالی و رسوب حاصل را در ۱۵ میلی لیتر شکر اشباع مخلوط و مجدداً سانتریفیوژ کرده و سپس با کمک پمپ پاستور مقداری از محلول رویی را برداشته و گونه های ایمریا با استفاده از لام میکرومتری از لحاظ مورفولوژی شناسایی شدند. بحث و نتیجه گیری: بر اساس نتایج این مطالعه، گونه های ایمریا شامل ایمریا ماگزیم، میتیس، میواتی، برونٹی، تتلا و آسرولینا بودند. در استان های شمالی کشور پرورش جوجه های گوشتی با روش صنعتی رشد فزاینده ای داشته و از اهمیت بسیار زیادی در تامین پروتئین های حیوانی برخوردار است بنابراین شناخت علمی بیماری های شایع و کنترل و پیشگیری آن ها گامی موثر در جهت افزایش بهره دهی در این بخش می باشد.

کلمات کلیدی: کوکسیدیوز، ایمریا، جوجه گوشتی، مازندران

خشکسالی و تاثیر آن بر دام

عاتکه زاهدی بیدگلی^{۱*}، فاطمه دهقانی^۱، سعید عبدی درکه^۱، محمد بلند مرتبه^۱، دکترمیشم تهرانی شریف^۲

۱. دانشجوی دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشگاه آزاد گرمسار

۲. هیأت علمی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد گرمسار

atekehzhedi@yahoo.com

مقدمه: خشکسالی به عنوانه پدیده ای اجتناب ناپذیر در مناطق گرم و خشک به دفعات وقوع می یابد. خشکسالی یک اختلال موقتی است که حاصل کمبود بارش طی یک دوره ممتد زمانی می باشد. این کمبود منجر به نقصان آب برای برخی فعالیت ها، گروه ها و یا بخش زیست محیطی می شود. کشور ما با توجه به وضعیت جغرافیایی و اقلیمی خود در وضعیت مناسبی از لحاظ تامین آب قرار ندارد و با توجه به بررسی های انجام شده در سال پیش رو با خشکسالی و بحران کم آبی بیشتری نسبت به سال های قبل روبرو هستیم. روش کار: در صورت مدیریت های ناکارآمد و استفاده از استراتژی های نامناسب علاوه بر هدر رفت منابع موجود و تشدید اثرات مخرب خشکسالی زمینه برای بروز خشکسالی های بعدی به طرز فزاینده ای فراهم می شود. پدیده خشکسالی به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر دامپروری اثر میگذارد. عمده اثرات مستقیم خشکسالی با کمبود علوفه و تاثیر آن بر سلامت حیوانات ظاهر می شود که این امر خود اثر قابل توجهی بر تولیدمثل حیوانات و ارزش اقتصادی کل دامداری دارد. با بروز خشکسالی و خشک شدن رودخانه ها زیستگاه طبیعی آن ها هم از بین می رود که جایگزین کردن آن مشکل است. چند مورد از آثار خسارات خشکسالی در این حوزه شامل کاهش شدید تعداد دام و محصولات آن، مشکل تامین آب شرب برای دام، تضعیف شدن سیستم ایمنی دام و افزایش تلفات در اثر بیماری های دامی، سقط جنین و بیماری های انگلی داخلی و خارجی است. نتیجه گیری: تعدادی راهکار پیشنهادی برای کاهش اثرات خشکسالی بردام: تامین مکمل های درمانی یارانه ای برای تامین بخشی از کمبود های ویتامین و مواد معدنی دام، تامین واکسن های یارانه دار برای مقابله با برخی از بیماری های دامی نظیر آنترتوتوکسمی و یا آگالاکسی، ترویج نژادهای سازگار با منطقه و شرایط خشکی، با توجه به مشکل سوخت و قیمت آن سعی شود تسهیلات سال جاری به سمت عایق سازی سالن های مرغداری و کیفی سازی این صنعت سوق داده شود.

کلمات کلیدی: خشکسالی، دام، سلامت، بیماری